

[Anna Sejerø-Olsen.]

for behandling af børnenes tænder i årene før skolealderen, finder jeg det rigtigt, at det allerede nu henstilles til kommunerne at tænke på en senere udbygning, så ordningen også kommer til at omfatte småbørn. Det er nok rigtigt at begynde med skolebørnene, men det er ønskeligt at gå videre, så snart der er mulighed for det.

Det er hensigten, at tilrettelæggelsen af tandplejen i videst muligt omfang overlades til kommunerne, der efter kommunalreformens gennemførelse og en forbedret udlicning også skulle kunne klare opgaven økonomisk. Kommunernes udgifter vil naturligvis, som det også er påpeget i bemærkningerne, stige, men heldigvis er det kun ganske få kommuner, der ikke har budgettet med udgifter til tandpleje.

Alle kan nok være enige om, at der her er en opgave, vi ikke kan lade ligge, selv om den koster penge. Men jeg vil gerne igen understrege, at et vel tilrettelagt og gennemført forebyggende arbejde på lang sigt meget vel kan vise sig at være en fornuftig investering.

Jeg kan hermed på venstres vegne love en positiv medvirken til det videre arbejde med lovforslaget.

Valbak: Ved behandlingen af det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning om offentlig forebyggende tandpleje sidste år gav mit parti fuld tilslutning til principper som dem, der findes i det lovforslag, vi har til behandling i dag.

Den kommission, som i 1966 afgav en betænkning om børnetandplejen, har klart fastslået, at en børnetandpleje må opbygges i offentlig regie, hvis den skal opfylde kravene om en effektiv, systematisk forebyggelse og behandling. Mit parti er enig i denne betragtning. Som begrundelse er det vist nok at henvise til det faktum, som også fru Grete Hækkerup var inde på, nemlig at en meget stor del af børnene, nogle og halvfems procent, i 6-7 års alderen allerede har symptomer på tandsygdomme. Vi mener også, at det skal være en ordning, der er vederlagsfri for alle undervisningspligtige børn fra starten, og at det skal være obligatorisk for kommunerne at stille den til rådighed.

Det skulle være tilstrækkeligt her at hen-

vise til de oplysninger, ministeren har givet. Af dem fremgår det jo ganske klart, at en frivillig ordning ikke når ud som et tilbud til alle. Ministeren erkender med kommissionen, at det ikke vil være muligt på én gang at gøre ordningen obligatorisk overalt. Der til er der simpelt hen ikke tilstrækkelig arbejdskraft. Når det er tilfældet, må vi naturligvis kunne være med i den erkendelse. Vi opfatter imidlertid indkøringsplanen, som den er opstillet i lovforslagets § 7, som det maksimum af tid, der vil og må gå, inden ordningen når ud til alle børn i undervisningspligtig alder.

Vi deltager meget gerne i forhåbningen om en hurtigere udbygning end mindst forudsat i lovforslaget, og vi tror for øvrigt, at det, sagens vigtighed taget i betragtning, også vil ske. En hurtig gennemførelse af planerne om en mellemteknikeruddannelse til tandplejer, som flere ordførere har været inde på, vil kunne give et godt bidrag til at fremskynde den fulde udbygning af børnetandplejen.

Vi er også med på, at man trods logiske brist må starte ordningen med udgangspunkt i skolen, det sted, hvor man for længst er begyndt på det frivillige grundlag. Det er jo også her, man i dette øjeblik har den observationspost, der gør det muligt at nå ud til praktisk taget alle børn i dette øjeblik. Dette forhold ændrer ikke noget ved, at det er vigtigt, som også påpeget af kommissionen, at nå ned til småbørnsalderen, jævnt her igen, at nogle og halvfems procent af børnene allerede ved skolealderens påbegyndelse kender til angreb på deres tænder. Her må vi i første omgang sætte ind med den, når alt kommer til alt, vigtigste side af tandplejen, nemlig det forebyggende.

Dette er vel det første punkt, hvor overvejelserne om en amtstandlæge kommer ind, den tandlæge, som flere har været inde på med forskellig betoning. Man har foreløbig kun ansat amtstandlæge ét sted her i landet, nemlig, som også omtalt af fru Grete Hækkerup, i Vestsjællands amtskommune. Så vidt jeg er orienteret, ligger et af tyngdepunkterne i denne tandlæges virksomhed i et generelt oplysningsarbejde, som sigter på børn fra 5 måneders alderen og opæfter. Om denne del af amtstandlægens opgave samarbejdes der nært med forskellige institutio-